

Forfatter: Falster, Christian

Titel: Udrag fra Satirer, 1720-42

Citation: Falster, Christian: "Satirer, 1720-42", i Falster, Christian: *Satirer, 1720-42*, udg. af Aage Schiøttz-Christensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1982, s. 141. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-falster05-shoot-idm140600518672032/facsimile.pdf> (tilgået 25. juni 2024)

Anvendt udgave: Satirer, 1720-42

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

*Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)*

- 33,2: *Sit eget sidste Stykke*] det sidste nummer i slægtsgalleriet: billedet af ham selv.
- 34,6: *Bayle*] den franske kritiske filosof *Pierre Bayle* (1647-1706), hvis skrifter optog – og foruroligede – bl.a. Høiberg. – 34,7: *Salmarius*] fransk filolog og polyhistor (1588-1635), berømt for sin lærdom.
- 35,1: *Tartar-Cham*] d.e. tartarernes fyrste. – Med holdpunkt i 1. Mosebog, kap. 10, har Falster som andre antaget, at det tyrkiske *kan* (= fyrste) var det samme som det hebr. *Kam* – navnet på den anden af Noas tre sønner.
- 36,5-8: *Da hand dog knap en Fierding-Vey o.s.v. ...*] man kunne synes, at der her er en brist i fiktionen: den lærde er jo her ikke længer dårekistelem, men den faktiske, normalt forekommende lille lærde, som gør krav på at være stor.
- 37,3: *Cancelli*] regeringskontor – her ironisk om vor lærde mands arbejdsværelse. – 37,6: *Borricius*] den lærde Ole Borch (1626-90).
- 38,4: *Æsopiske Plumatz*] d.e. lånte fjer (*Plumatz*: fjerprydelse, fr. *plumage*). – Der hentydes til den fra Æsop kendte fabel om alliken, der smykkede sig med påfuglens fjer. – 38,5-8: *At Aristippus, hvis hand kom o.s.v. ...*] Eftersøgning relevante steder har ikke ført videre end til et replikskifte hos Diogenes Laertios mellem Aristippos (gr. filosof, 435-366 f.Kr.), og en tilhører, der blæser sig op af sin udstrakte viden, men så tilrettevises af filosofien med den velkendte hævde af, at det er bedre at vide meget end mangt.
- Med tanken på Falsters heftige vrødle, da han i 1717 blev litterært bestjålet af en tysk filolog, kunne man forestille sig, at han tror sig i overensstemmelse med Aristippos, når han ud af sit eget lægger ham den anførte replik i munden.
- 39,3: *rar*] sjælden, fremragende. – 39,8: *Orationer*] latinske taler (som prøve på veltalenhed).